

Wat ons raakt

Peer Verhoeven

Niemand mag de pretentie hebben God bij naam te kunnen noemen of hem in dogma en leer te kunnen vatten. Tegelijk blijven mensen bezig Hem namen te geven en zich zijn wezen te verbeelden. 't Wéten wat God betreft is funest; 't laten áfweten wat God aangaat is fataal. De woorden die volgen zijn probeersels.

Het beeld van God leeft
groeit en verandert dus.

Het beeld van God kan
verstenen en zal dan scheuren.

Het beeld van God komt op
en verdwijnt weer mettertijd.

Aanraken (13 d.h.j. B)

'Raak ik zijn kleren aan, dan ben ik genezen' wist de zieke vrouw. (Mc. 5,28)

Wat pijn doet,
verbaast of ontroert
raakt ons.

Welkom heten, groeten
of sterkte wensen
door elkaar aan te raken.

Raken, aanraken
heeft veel meer om het lijf
dan lijfelijk contact.

Vincent van Gogh

Het is goed zeer geleerd te zijn
in de dingen die verborgen zijn
voor wijsneuzen en geletterden,
maar die als van nature geopenbaard
zijn aan armen, eenvoudigen,
vrouwen en kinderen.
Want er valt niets beters te leren
dan wat God van nature
in iedere mensenziel heeft gelegd,
wat in de grond van iedere ziel leeft,
liefheeft, hoopt en gelooft
- tenzij het moedwillig vernietigd is.
(Naar Vincent van Gogh)

Vrij zijn

Vakantie, vacant:
leeg en vrij ván,
beschikbaar en vrij tót.

Even verlost van
wat moet en zal, van
vast patroon en dagelijks gedoe.

Even vrij van
werktijd en rooster,
van plicht en prestatie.

Even tot mezelf komen:
mijn eigen wijs, eigen smaak;
mijn eigen gang gaan.

Vrij tot

Vrij zijn -
om het zingen van vogels
het fluiten van de wind
lach en klacht van mensen
hun roep om elkaar te horen -
daartoe vrij zijn.

Vrij zijn -
om het wonder
van het zaad en de vrucht
van zon en maan, woestijn en water,
van liefde en trouw te zien -
daartoe vrij zijn.

Vrij zijn -
om U te ontmoeten
in vriend en vreemde
gelijkgezinde en andersdenkende,
zus geaard zo gevaren -
daartoe vrij zijn.

Bevlogen geest

Beroer ons met de stille kracht
die gaande houdt.

Raak ons met de adem
die bruist van leven.
Beziel ons met Uw geest die
rotsen splijt, muren breekt.

Blijf, hoe ook genoemd,
met ons onderweg -
Gij God, bevlogen geest
in tijd en eeuwigheid.

Meer

Meer oog voor wat
mensen bindt dan
voor wat hen scheidt.
Eén van nature
één van harte.

Meer oor voor begrip,
respect en waardering
dan voor roddel en achterklap.
Geen schaap zo zwart
of het heeft een wit vlekje.

Meer in de weer
voor ziek en zwak dan
op hebben-en-halen uit.
Door zorg en liefde
raak je verguld.

Uiteindelijk

Ze kunnen je vergezellen,
maar uiteindelijk moet
je zelf je weg vinden.

Ze kunnen het mooi vertellen,
maar uiteindelijk moet je zelf
je levensverhaal schrijven.

Ze kunnen je bijstaan,
maar uiteindelijk moet je zelf
de laatste tunnel door.

'... de luidjes die bij hun lampje hun aardappels eten hebben met de handen die ze in de schotel steken zelf de aarde omgespit, - het spreekt dus van handenarbeid en dat zij zo hun eten eerlijk verdiend hebben.' (Vincent van Gogh in Anton Wessels *Het evangelie van Vincent van Gogh*, Ten Have 2009)